

ע"פ 11205/08/19 - רוסלן שיטמן נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

בפני כב' ס. הנשיאה, השופט אליהו ביתן
כב' השופטת גילת שלו
כב' השופט יובל ליבדרו
המערער: רוסלן שיטמן
נגד
המשיבה: מדינת ישראל

פסק דין

המערער הורשע לאחר שמיעת ראיות בעבירה של תקיפה הגורמת חבלה של ממש בנסיבות מחמירות. על פי המתואר בהכרעת הדין, המתלונן ראה את המערער ישן על ספסל ברחוב, צילם את עצמו ואת המערער בתמונת סלפי, והעלה את התמונה לרשת הפייסבוק. למחרת, המתלונן פרסם הודעה בפייסבוק שהוא מעונין לרכוש טלפון סלולארי מסוים ובעקבות ההודעה אדם אחר, שהואשם עם המערער באותו כתב אישום, יצר אתו קשר, על דעת המערער, והם קבעו להיפגש כביכול בענין רכישת הטלפון. למעשה, המערער טמן למתלונן מארב על מנת להביאו למקום ולנקום בו על העלאת תמונתו לפייסבוק. המתלונן הגיע למפגש ושם הוא הותקף על ידי שניים באגרופים, וכעבור זמן קצר המערער הגיע למקום ביחד עם שלושה אחרים, והמערער והאחרים תקפו את המתלונן באגרופים ובעיטות ואף הצמידו לגופו סיגריה בוערת.

ברכבו של המתלונן פעלה מצלמה שתיעדה את האירוע וכך בית המשפט יכל להתרשם בצורה בלתי אמצעית מההתרחשויות.

בית המשפט התייחס למדיניות הענישה בעבירות האלימות ולנסיבות ביצוע העבירה, שלגביהן קבע כי הן מלמדות על חומרה של ממש, וקבע שמתחם העונש ההולם למעשי המערער נע בין 9 ל- 27 חודשי מאסר. באשר לעונש, בית המשפט התחשב ביחסו של המערער למעשיו, בכך שהוא לא הביע עליו חרטה, ובכך שהוא לא מסר את שמות המעורבים האחרים באירוע, ומנגד, התחשב בכך שאין למערער הרשעות קודמות, הוא מנהל אורח חיים נורמטיבי, והרקע למעשה נעוץ בפגיעה שנגרמה לו מפרסום תמונתו המביכה ברבים, ודן את המערער ל- 13 חודשי מאסר בפועל, מאסרים על תנאי, ופיצוי למתלונן בסך 12,000 ₪.

ב"כ המערער איננו מקל ראש במעשי המערער ובהצדקה להענשתו. טענותיו מופנות אך למידת העונש. לטענתו, בית המשפט החמיר עם המערער יתר על המידה, בהתחשב בין היתר בכך שתקיפת המתלונן היתה בידיים בלבד; היא נמשכה זמן קצר; והפגיעות שנגרמו למתלונן לא הצריכו טיפול רפואי. עוד נטען, כי גזרי הדין עליהם בית המשפט התבסס לענין מדיניות הענישה, משקפים מעשים חמורים משמעותית מאלה שבענייננו, ושבית המשפט לא לקח בחשבון את נסיבותיו של המערער, שהוא אדם בן 38 ללא כל עבר פלילי, העובד לפרנסתו בצורה יציבה במשך שנים, ולא נטל משקל מתאים לפגיעה שנגרמה למערער מהתנהגותו של המתלונן. על כן ביקש להעמיד את עונש המאסר של המערער על מספר חודשים לריצוי בעבודות שירות.

ב"כ התביעה סומכת ידיה על גזר דינו של בית המשפט קמא ומבקשת שלא להתערב בו.

עיינו בכל החומרים שהוצגו בפנינו ושמענו את טיעוני הצדדים ובאנו למסקנה כי יש להקל במידת מה בעונשו של המערער מבחינת תקופת המאסר, אולם המאסר עצמו צריך להיות מאחורי סורג ובריח.

האלימות היא רעה חולה הבאה לביטוי במישורי החיים השונים, בתוך המשפחה, בין שכנים, על הכביש, ובאינטראקציות שונות בין זרים. היא פוגעת בקרבנות הישירים שלה ובחברה בכללה, משפיעה על תחושת הבטחון ויוצרת אווירה ציבורית עכורה. המלחמה בה היא מלחמה על מראית פני החברה ואיכות חייה. משכך, הקו העונשי הבולט בעבירות האלימות הוא של חומרה.

בכל עבירה, העונש הקונקרטי צריך להיות מותאם לחומרת המעשה בנסיבותיו ולמידת אשמו של הנאשם, ולקחת בחשבון נתונים ונסיבות נוספים הנוגעים לענין.

נסיבות המקרה כאן, חמורות. המערער ביקש לנקום במתלונן, טמן לו מלכודת, הביאו למקום בו בחר והוא ועוד כחמישה אנשים נוספים תקפו את המתלונן באכזריות וכיבו עליו סיגריה בוערת, כשהוא לבדו מולם, יושב במושב הנהג ברכב ללא כל יכולת להגיב, ומתחנן על נפשו.

צפינו בסרטון המתעד את האירוע ומה שראינו מקומם ומעורר שאט נפש. ועדיין, יש לקבוע מהו העונש הראוי למעשים. בהקשר זה ראוי לציין כי האירוע כולו נמשך כ-70 שניות, במהלכן היו שני גלי תקיפה עם הפסקה מסוימת ביניהם. והתקיפה התבטאה בעיקר באגרופים לראש ולפנים. למתלונן נגרמו חבלות קהות והוא לא נזקק לטיפול.

עוד הבאנו בחשבון את גילו של המערער, את העובדה שהתנהלותו השגרתית נורמטיבית ואין לו הרשעות קודמות, את העובדה - שהמתלונן עצמו אישר - כי בשלב מסוים המערער עצמו מנע המשך תקיפת המתלונן, ואת הרקע לאירוע הנוגע להתנהלות המתלונן, שיש להניח שהסבה למערער עוגמת נפש.

בהתחשב בכל האמור, אנו מעמידים את תקופת המאסר בפועל של המערער על 9 חודשים בניכוי ימי מעצרו. יתר מרכיבי גזר הדין של בית המשפט קמא יעמדו בעינם.

על המערער להתייצב לתחילת נשיאת מאסרו ביום 10.11.19 בשעה 08:00. בכלא דקל שבמתחם בתי הכלא בבאר-שבע.

מזכירות בית המשפט תעביר את פסק הדין לשב"ס.

**ניתן והודע היום א' חשוון תש"פ,
30/10/2019 במעמד הנוכחים.**

אליהו ביתן, סגן נשיאה

גילת שלו, שופטת

יובל ליבדרו, שופט